

Дело C-592/19**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

2 август 2019 г.

Запитваща юрисдикция:Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 05 de Barcelona
(Испания)**Дата на акта за преюдициално запитване:**

15 юли 2019 г.

Жалбоподател:

SI

Ответник:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Предмет на главното производство

Предмет на главното производство е отказът по молба за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваващ на гражданин на трета страна поради наличието на предходно осъждане.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициалното запитване е отправено на основание член 267 ДФЕС.

По същество предметът на преюдициалното запитване е да се установи дали тълкуването от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) на националната правна уредба относно предоставянето на статут на дългосрочно пребиваващ, съгласно което тълкуване наличието на предходно осъждане е достатъчно основание този статут да бъде отказан, без да е необходимо да се отчитат други фактори, е съвместимо с Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на

дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни, и по-конкретно, с член 4 и член 6, параграф 1 от нея.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4 и член 6, параграф 1 от Директива 2003/109/ЕО да се тълкуват в смисъл, че наличието на предходно осъждане от каквото и да е естество представлява достатъчно основание да бъде отказан достъп до статут на дългосрочно пребиваващ, без да е необходимо да се преценяват продължителността на пребиваването и съществуването на връзки с държавата на пребиваване?

Релевантни разпоредби от правото на Съюза

Разпоредби от правото на Съюза

Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (наричана по-нататък „Директива 2003/109“): съображения 4, 6 и 8 и член 1, член 4, член 6, по-специално параграф 1 и член 7

Съдебна практика на Съюза

Решение от 26 април 2012 г., Комисия/Нидерландия (C-508/10, EU:C:2012:243, т. 65 и 75)

Решение от 18 октомври 2012 г., Singh (C-502/10, EU:C:2012:636, т. 44 и 45)

Релевантни разпоредби от националното право

Разпоредби от националното право

Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (Устройствен закон 4/2000 за правата и свободите на чужденците в Испания и социалната им интеграция) от 11 януари 2000 г. (наричан по-нататък „LO 4/2000“): член 32, по-специално параграфи 1 и 2

Real Decreto 557/2011 por el que se aprueba el Reglamento de la [LO 4/2000], tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (Кралски декрет 557/2011 за приемане на Правилник за прилагане на [LO 4/2000], изменен с Устройствен закон 2/2009) от 20 април 2011 г. (наричан по-нататък „RD 557/2011“): член 148, параграф 1 и член 149, параграф 2, буква f) и параграф 3

Национална съдебна практика

Решение на Tribunal Supremo (Върховен съд) от 5 юли 2018 г. (1150/2018), съгласно което наличието на предходно осъждане само по себе си е предпоставка за отказ по молба за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваващ.

Решение на Tribunal Constitucional (Конституционен съд на Испания) 201/2016 от 28 ноември 2016 г. (посочено непряко в горепосоченото решение на Tribunal Supremo (Върховен съд), в което се анализира преценката на различни обстоятелства в случай на извеждане от страната поради извършването на престъпление.

Кратко представяне на фактите и на главното производство

- 1 На 24 септември 2017 г. SI, който има разрешение да пребивава и работи по трудови правоотношения, подава молба за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ. SI има трудов договор за неопределено време и е включен в системата за социално осигуряване, като за него са внасяни осигурителни вноски в продължение на 3 години, 4 месеца и 12 дни, видно от справка за кариерно развитие от 3 януари 2018 г.
- 2 В хода на процедурата Dirección General de Policía (Главна дирекция „Полиция“, Испания) представя неблагоприятен доклад въз основа на задържане през 2013 г. в Барселона за документно престъпление, без да е извършила никакви допълнителни проверки, за да установи дали посоченото задържане е довело до образуването на наказателно производство. Налице е удостоверение, издадено от Registro Central de Penados (Централен регистър на осъдените лица), съгласно което с присъда от 17 октомври 2016 г. SI е осъден като извършител на престъплението „подправяне на официални документи“ на 11 месеца лишаване от свобода за деяние, извършено през 2011 г. Изпълнението на наложеното наказание е отложено за срок от две години, считано от датата на постановяване на присъдата, поради което изпитателният срок е трябвало да изтече на 17 октомври 2018 г.
- 3 С решение от 30 октомври 2017 г. Subdelegación del Gobierno en Barcelona (представителство на централната власт в Барселона, Испания) отхвърля молбата на SI за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ, основавайки се на неблагоприятния полицейски доклад и на наличието на предходно осъждане, което може да представлява основание за извеждане съгласно член 57, параграф 2 от LO 4/2000. SI оспорва това решение по административен ред, като жалбата му е отхвърлена с решение от 13 март 2018 г.
- 4 SI обжалва последното решение по съдебен ред пред запитващата юрисдикция, която отправя разглежданото преюдициално запитване.

Основни доводи на страните в главното производство

- 5 Преди да постанови решение, запитващата юрисдикция взема становищата на страните относно възможността да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз. Жалбоподателят не изразява становище по въпроса, а ответникът (представителството на централната власт в Барселона) се противопоставя, тъй като счита, че става дума за вече решен въпрос.

Кратко представяне на мотивите за преюдициално запитване*ИСПАНСКАТА ПРАВНА УРЕДБА*

- 6 Член 32 от LO 4/2000 предвижда, че право на дългосрочно пребиваване имат лицата с разрешение за временно пребиваване, които са пребивавали в Испания без прекъсване в рамките на пет години и които отговарят на законовите изисквания. От своя страна, член 149, параграф 2, буква f) от RD 557/2011 предвижда, че към молбата за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваващ се прилага удостоверение за съдимост, в което не трябва да фигурират осъдителни присъди за деяния, които съгласно испанското законодателство съставляват престъпления.

РАЗМИНАВАНЕ МЕЖДУ СЪДЕБНАТА ПРАКТИКА И РЕШЕНИЕ НА TRIBUNAL SUPREMO (ВЪРХОВЕН СЪД) ОТ 5 ЮЛИ 2018 Г. (1150/2018)

- 7 Изложената по-горе правна уредба е обект на противоречиви тълкувания от страна на испанските юрисдикции. По-конкретно, възприети са няколко конкуриращи се подхода: един механичен, който се изразява в отказ да се предостави разрешението единствено поради наличието на предходно осъждане; един, основан на преценка, който предполага персонализирана проверка на положението на заинтересованото лице, включваща анализ на престъпните деяния и наложените наказания с цел да се установи дали към момента на предоставяне на разрешението същите представляват реална, непосредствена и достатъчно сериозна заплаха, която може да засегне основни обществени интереси; някои юрисдикции пък приемат за ненужно да проверяват съдебното минало на молителите, тъй като според тях това не съставлява изискване за предоставяне на разрешението.
- 8 С решение 1150/2018 от 5 юли 2018 г. Tribunal Supremo (Върховен съд) се произнася по разглеждания въпрос, като постановява, че самото наличие на предходно осъждане представлява самостоятелно основание за отказ по молбата за статут на дългосрочно пребиваващ.
- 9 Според посочения съд обстоятелството, че член 149, параграф 2, буква f) от RD 557/2011 изисква представянето на удостоверение за съдимост, от което да е видно дали са налице осъдителни присъди за деяния, които съгласно испанското законодателство съставляват престъпления, означава, че има

установено изискване за отсъствие на предходно осъждане. Tribunal Supremo (Върховен съд) приема, че не е последователно за предоставянето на разрешение за временно пребиваване да се изисква отсъствието на предходно осъждане, а за получаването на по-благоприятен статут това изискване да не бъде определящо. Той приема също, че това тълкуване не противоречи на Директива 2003/109 и заключава, че гражданите на трети страни, които желаят да придобият и запазят статут на дългосрочно пребиваващи, не трябва да представляват заплаха за обществения ред или обществената сигурност, каквато би могла да съществува, когато е налице предходно осъждане. Като се позовава на практиката на Tribunal Constitucional (Конституционен съд) и на текста на разпоредбите относно извеждането от страната на дългосрочно пребиваващи лица, Tribunal Supremo (Върховен съд) отбелязва, че макар при извеждането да е необходима преценката на редица обстоятелства, такава преценка не е изрично предвидена в случаите на предоставяне на разрешение за дългосрочно пребиваване, и приема за пропорционален по-строгия подход към условията и изискванията за получаване на качеството на дългосрочно пребиваващ спрямо тези при извеждане на чужденец, който вече има това качество.

СТАНОВИЩЕ НА ЗАПИТВАЩАТА ЮРИСДИКЦИЯ

- 10 Запитващата юрисдикция счита, че между Директива 2003/109 и испанската правна уредба съществува явно противоречие, което ясно проличава от тълкуването на последната от Tribunal Supremo (Върховен съд), дадено в посоченото по-горе решение 1150/2018.
- 11 Според нея решение 1150/2018 на Tribunal Supremo (Върховен съд) предоставя засилена защита на дългосрочно пребиваващите лица, но не и на молителите за такъв статут, пропускаяки обстоятелството, че основният критерий за предоставянето на статут на дългосрочно пребиваващ трябва да бъде пребиваването, както е посочено в съображение 6 от Директива 2003/109. Въпреки че член 6 от тази директива урежда възможността този статут да бъде отказан по причини, свързани с обществения ред и сигурност, в него се посочва още, че за тази цел съответната държава членка трябва да отчита сериозността или естеството на нарушението на обществения ред или обществената сигурност или опасността, която представлява съответното лице, като се взема предвид също и продължителността на пребиваване и съществуването на връзки с държавата на пребиваване.
- 12 Тълкуването на Tribunal Supremo (Върховен съд) обаче не отчита предвиденото в Директивата значение на пребиваването и определя изключващ критерий: всяко осъждане, независимо следователно дали е за тежко, по-малко тежко или леко престъпление, създава задължение за отхвърляне на молбата за статут на дългосрочно пребиваващ, без да се извършва никаква преценка на останалите лични обстоятелства на молителя, както изиска член 6, параграф 1, втора алинея от Директива 2003/109.

- 13 Ето защо запитващата юрисдикция счита, че ако националната правна уредба се прилага съгласно тълкуването, направено в решение 1150/2018 на Tribunal Supremo (Върховен съд), не може да бъде извършена преценка относно личното положение и професионалната интеграция на молителя, нито относно изпълнението на наказанието (отложено или погасено), нито относно извършеното престъпление, нито относно други обстоятелства, докато не настъпи реабилитация.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ